

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis De
Chri//stianarum rerum memoria li-//bri decem**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 224

Persecutio Christianorum ab Arriano facta. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29805

RERVM MEMO. LIB. X.

orta mors imatura mox corripit. Post huc Valentinianus cū fratre Valente suscepit imperium, expulsus quondam militia à Juliano pro fide nostra. & sibi quidem tunc Occidentales delegit partes, fratri autem Orientales reliquit. Valentianus ergo in fide & religione Romanam rempublicam administrat, sed Valens fauendo hæreticis, abiit in viam patrum suorum. Orthodoxos quoque persequitur, tormentis excruciat, damnat exilio, sed hoc post Athanasij obitum. Nam illo superstite, velut diuina quadam virtute prohibetur.

A THANASIVS Alexandrinus Episcopus, quadragesimo & sexto sacerdotii sui anno moritur.

Caput II.

Igitur functo in pace Athanasio post multos agones, & Petro in loco eius substituto, quem & ipse sciscitatus de successore elegerat, fauore principis concitati aduersum nostros Arriani insurgunt vehementius. Tunc Lucius Arrianæ pestis episcopus, fugo Petro, supra persecutiones gentilium vastat ecclesiam, vastat & heremum, & bellum quiescentibus indicit. Itaque tria milia & eo amplius viros per totam heremum solitaria habitatione dispersos, armata manu oppugnare aggreditur. Patresque monachorum Aegypti Macharium, Isidorum, aliisque Macharium, Heraclidem & Paulum, discipulos Antonii tradidit exilio. Qui vitae merito insignes & virtutibus admirabiles habebantur. Pro breuitate proposita cate-

F vi

HAYMO DE CHRISTIA.

Cæcus quidam ad cellam Macharij cum non reperiret eum domi, mœstus primo, sed mox fidei ardore calescens, Applicate me, inquit, ad illam partem parietis, vbi cubare solet senior. & admotus parumq; lutis aridi, quo paries oblitus erat, palmæ suæ superponens, & de aqua putei, ex quo ipse bibebat, resoluens oculos suos, perunxit, & mox visum recepit. Sed & idem Macharius catulos leænæ cæcos, à matre sibi obiectos, cum pro hjsdem bestia supplicare videatur, liberat à cæcitate, donatürque à bestia pluribus pellibus laniatis pro munere, ore suo enectis, & ante cellam eius depositis. Sed his tantis virtutum mirabilibus non desert Lucius Arrianus, quinimo iubet ipsos prædictos patres clam raptos, in ignitam Aegypti insulam deportari, vbi & multa operantur miracula, & conuertunt incredulos. Quod expauescēs Lucius, veritus populum propter iustos tumultuantem, reuocat eos, & ad heremum remittit. Verum dum hoc Lucius agit in Aegypto, Valens Arrianorum imperator per alia loca, non minus aduersus nostros insaniuit, maxime apud Edissam Mesopotamiæ urbem, Thomæ apostoli reliquijs decoratam, vbi de ecclesia catholicis electis, nec in campo permittit habere conuentum. Tunc velut aurum in fornace probatum, in persecutione fulget ecclesia: vnde non in verbis tantum, sed in carceribus & exilijs vinculisque fides approbatur. Interea cum apud Alexandriam nebulosus quidam dotor Lucius obtenebraret populos, velut lampadē quandā diuinæ lucis Didymum dominus accendit,

RERVM MEMO. LIB. X.

Hic à pueritia luminibus orbatus, nec ideo minus literis se applicans, mirum dictu, in tantam scripturarum eruditio nem diuino peruenit miraculo, ut scholæ ecclesiasticæ illius temporis maximus doctor existeret. Huc beatus Antonius cum fidei Athanasij testimonium latus aduersum Arrianos de Thebaide descendisset, magnificis consolatus est verbis. Nihil te, inquit, offendat Didyme, quod carnalibus oculis videris orbatus: desunt tibi oculi, quos mures & muscae & lacertæ habent: sed lætare, quia habes oculos quos angeli habent, quibus deus videtur, per quos tibi magnum scientiæ lumen acceditur.

DE illustribus viris Basilio & Gregorio.

Caput III.

EA tempestate Basilius & Gregorius, Cappadociæ instar duorum cœli luminariū refulgent, ambo nobiles, ambo Athenis sufficientissime eruditissimi qui remotis deniq; secularium Græcorum libris, monasterium expertunt, soli diuinæ scripturæ attentes. Basilius contemplationi monasticæ inhæret, contemptu seculi humilior. Gregorius ecclesiasticæ actioni in predicatione liberior. Basilius itaq; Cæsareae Capadociæ fit episcopus, qui cum à Valente in exilium cogeretur, & staret ad tribunal, præfecto minitanti fertur eleganter respondisse: Vtinam, inquit, dignum haberem aliquod munus quod ei offerrem, qui Basiliū maturius de nodo huius follis absoluere. Cūque daretur ei spatium deliberandi, Ego(air) in crastinno tempore ero qui hodie, tute vtinam non mutem. Et illa quidē nocte cum vxori imperatoris vehement-